

KIINAN KOMMUNISTISEN PUOLUEEN TEHTÄVÄT JAPANIA VASTAAN KÄYTÄVÄN SODAN KAUDELLA

(3. toukokuuta 1937)

Mao Tse-tungin selostus Kiinan Kommunistisen puolueen yleiskiinalaisessa konferenssissa Jenanissa toukokuussa 1937.

Ulkoisten ja sisäisten ristiriitojen nykyinen kehitysvaihe Kiinassa

1. Sen johdosta, että Kiinan ja Japanin väliset ristiriidat ovat nyt tulleet pääristiriidoiksi ja sisäiset ristiriidat jääneet toisarvoiselle sijalle, on kansainvälisissä suhteissa ja luokkien keskinäissuhteissa maassamme tapahtunut muutoksia, jotka ovat panneet alulle nykyisen tilanteen uuden kehitysvaiheen.

2. Kiina on jo kauan ollut kahden kärkevän perusristiriidan — imperialismin ja Kiinan välisen ristiriidan sekä feodaalisen järjestelmän ja laajojen kansanjoukkojen etujen välisen ristiriidan — raatelema. Vuonna 1927 porvaristo kuomintangin hahmossa petti vallankumouksen ja möi kansalliset edut imperialismille, mikä aiheutti jyrkän vihollisuuden toisaalta työväen ja talonpoikien vallan, toisaalta kuomintangin vallan välille, ja Kiinan Kommunistisen puolueen täytyi yksinään ryhtyä huolehtimaan kansallisen ja demokraattisen vallankumouksen tehtävien täyttämisestä.

3. Vuoden 1931 »syyskuun 18 päivän tapahtumien» ja var-

sinkin pohjois-Kiinassa vuonna 1935 sattuneiden tapahtumien¹ jälkeen muodostunut tilanne on johtanut seuraaviin muutoksiin edellä mainituissa ristiriidoissa:

a) Imperialistimaiden ja toisaalta Kiinan välisistä ristiriidoista ovat työntyneet jyrkästi etualalle ja erityisesti kärjistyneet Japanin imperialismiin ja Kiinan väliset suhteet. Tämän vuoksi ovat eräiden toisten imperialistivaltioiden ja Kiinan väliset ristiriidat väistyneet taka-alalle, ja ristiriidat kaikkien näiden imperialistivaltioiden ja imperialistisen Japanin välillä ovat syventyneet. Kiinan Kommunistisen puolueen ja Kiinan kansan on senvuoksi rakennettava yhteys Kiinan japanilaisvastaisen kansallisen yhteisrintaman ja maailman rauhanrintaman välille. Tämä merkitsee, että Kiina ei yhdy vain Kiinan kansan horjumattomaan ja parhaaseen ystävään Neuvostoliittoon, vaan että sen tulee mahdollisuuksien mukaan solmia suhteita, joiden tarkoituksena on yhteinen taistelu japanilaista imperialismia vastaan, niiden imperialististenkin valtojen kanssa, jotka nykyisin haluavat säilyttää rauhan ja vastustavat uutta hyökkäyssotaa. Meidän yhteisrintamamme tavoitteena tulee olla vastarinta Japanille eikä samanaikainen taistelu kaikkia imperialistisia valtoja vastaan.

b) Ristiriitojen kärjistyminen Kiinan ja Japanin välillä on johtanut eri luokkien välisten suhteiden muuttumiseen maassamme. Porvaristolle, jopa militaristeillekin, on noussut kysymys niiden omasta olemassaolosta. Niiden keskuudessa ja niiden puolueissa on vähitellen alkanut poliittisen asennoitumisen tarkistus. Tämän johdosta on Kiinan Kommunistisen puolueen ja Kiinan kansan tehtäväksi noussut japanilaisvastaisen kansallisen yhteisrintaman luominen. Meidän yhteisrintamamme ulottuu porvaristoon ja kaikkiin niihin, jotka ovat valmiit puolustamaan kotimaataan. Se on koko maan yhteisrintama ulkoista vihollista vastaan. Sellaisen rintaman luominen on sekä välttämätöntä että mahdollista.

c) Ristiriitojen kärjistyminen Kiinan ja Japanin välillä on johtanut koko maan kansanjoukkojen (proletariaatin, talonpoikaiston ja kaupunkien pikkuporvariston) aseman muuttumiseen. Kansan taistelu kotimaan pelastamiseksi on päässyt entistä suurempaan vauhtiin. Kommunistinen puolue on siirtynyt politiikasta, jota noudatettiin »syyskuun 18 päivän tapahtumien» jälkeen ja joka tähtäsi japanilaisvastaisen sopimuksen solmimiseen kolmella ehdolla (hyökkäyksen lopettaminen vallankumouksellisia tukialueita vastaan, vapauksien myöntäminen kansalle, kansan aseistaminen) niiden kuomintangilaisten kanssa, jotka haluavat olla meidän kanssamme yhteistyössä Japanin hyökkäyksen torjumisessa, koko kansakunnan japanilaisvastaisen yhteisrintaman politiikkaan. Tämän tulosta olivat myös useat puolueemme ottamat askeleet: vuoden 1935 elokuun julistus², joulukuun päätös³, luopuminen tunnuksesta »Alas Tšiang Kai-šek!» toukokuussa 1936⁴, elokuun kirje kuomintangille⁵, syyskuun päätös demokraattisesta tasavallasta⁶, päättävä pyrkimys Sianin tapahtumien rauhanomaiseen ratkaisuun saman vuoden joulukuussa, sähke kuomintangin Toimeenpanevan Keskuskomitean kolmannelle kokoukselle helmikuussa 1937⁷ jne.

d) Sellaisetkin ilmiöt kuin militaristien suorittamat aluevaltauksset ja heidän keskinäiset sotansa, jotka ovat olleet seurausta imperialistien kesken vaikutuspiireistä käydystä taistelusta ja Kiinan puolisiirtomaanomaisesta talouselämästä, ovat kokeneet muutoksia Kiinan ja Japanin välisten ristiriitojen johdosta. Japanilaiset imperialistit yllyttävät tuollaisiin valtauksiin ja sisällissotiin tasoittaakseen tietään rajattomaan herruuteen Kiinassa. Eräät toiset imperialistiset valtiot tukevat omia etujaan tavoitellessaan väliaikaisesti Kiinan yhdistymistä ja rauhan voimaansaattamista täällä. Kiinan Kommunistinen puolue ja Kiinan kansa ponnistavat kaikki voimansa tais-

tellakseen sisällissotia ja maan pirstomista vastaan, sisäisen rauhan ja yhtenäisyyden puolesta.

e) Ulkoisten ristiriitojen — Kiinan ja Japanin välisten ristiriitojen — kehitys on johtanut siihen, että luokkien ja poliittisten ryhmittymien välisten ristiriitojen poliittinen painavuus on vähentynyt ja että nämä ristiriidat ovat siirtyneet toisarvoiselle sijalle. Mutta itse luokkaristiriidat ja poliittisten ryhmien väliset ristiriidat ovat olemassa entiseen tapaan: ne eivät ole vähentyneet eivätkä kadonneet. Samaa on sanottava myös Kiinan ja imperialististen valtioiden (paitsi Japanin) välisestä ristiriidasta. Juuri tämän vuoksi Kiinan Kommunistisen puolueen ja Kiinan kansan tehtävänä on: säädellä asian vaatimalla tavalla niitä sisäisiä ja ulkoisia ristiriitoja, joiden säätely nykyisin on mahdollista ja välttämätöntä ja pitäen silmällä yleistä tehtävää, koko maan yhteenliittämistä vastarintaan Japanille. Tämä juuri määrääkin Kiinan Kommunistisen puolueen poliittisen suuntauksen, joka vaatii rauhaa ja yhtenäisyyttä omassa maassa, demokraattista hallitusmuotoa, kansan elinehtojen parantamista ja neuvotteluja Japania vastaan esiintyvien ulkovaltojen kanssa.

4. Kiinan vallankumouksen uuden kauden ensimmäinen vaihe, joka alkoi joulukuun 9 p:nä 1935⁸, päättyi helmikuussa 1937 pidettyyn kuomintangin Toimeenpanevan Keskuskomitean kolmanteen kokoukseen. Huomattavimmat tämän vaiheen tapahtumista olivat: ylioppilaiden, kulttuurin edustajien ja edistyksellisten piirien liike kotimaan pelastamiseksi, Punaisen armeijan saapuminen maan luoteisalueille, kommunistisen puolueen propaganda- ja järjestötyö japanilaisvastaisen kansallisen yhteisrintaman luomiseksi, japanilaisvastaiset lakot Šanghaiissa ja Tsingtaossa⁹, Englannin taipumus hiukan kovemman politiikan noudattamiseen Japanin suhteen¹⁰, Kuangtungin ja Kuangsin maakunnissa sattuneet tapahtumat¹¹, sota japanilaisia anastajia vastaan Suijuanin maakunnassa ja kansanliike

Suijuanin rintaman auttamiseksi¹², Nankingin suhteellisen päättävä asennoituminen japanilais-kiinalaisissa neuvotteluissa¹³, Sianin tapahtumat ja vihdoinkin Nankingissa pidetty kuomintangin Toimeenpanevan Keskuskomitean kolmas kokous¹⁴. Kaikki nämä tapahtumat kehittyvät yhden perusristiriidan, Kiinan ja Japanin välisen ristiriidan ympärillä, kaikki ne liittyvät välittömästi samaan, historiallisesti merkittävään vaatimukseen japanilaisvastaisen kansallisen yhteisrintaman luomisesta. Vallankumouksen perustehtävä tässä vaiheessa on rauhan valloittaminen omassa maassa, sisäisten aseellisten selkausten lopettaminen, jotta voitaisiin liittyä yhteen ja yhdessä tehdä vastarintaa Japanille. Tässä vaiheessa kommunistinen puolue esitti tunnuksen: »Kansalaissota on lopetettava, on tehtävä yksimielisesti vastarintaa Japanille!» Tämä tunnus on pääpiirteissään toteutettu ja siten luotu ensimmäinen välttämättömän ehto japanilaisvastaisen kansallisen yhteisrintaman tosiasialliselle muodostumiselle.

5. Kuomintangin Toimeenpanevan Keskuskomitean kolmas kokous ei tehnyt selvää ja täyttä käännettä kuomintangin politiikassa eikä tuonut ongelman konkreettista ratkaisua, mikä johtuu siitä, että kuomintangissa on japanilaisystävällisiä aineksia. Mutta kansan painostuksesta ja kuomintangin keskuudessa tapahtuneiden muutosten vuoksi tämän oli pakko aloittaa käänne kymmenen edellisen vuoden virheellisestä politiikasta, kansalaissodan, diktatuurin ja Japania kohtaan osoitetun myöntöväisyyden politiikasta sisäisen rauhan ja demokratian politiikkaan, vastarintapolitiikkaan Japaniin nähden. Se alkoi kallistua japanilaisvastaisen kansallisen yhteisrintaman politiikkaan; ensimmäinen askel tähän suuntaan oli havaittavissa kuomintangin Toimeenpanevan Keskuskomitean kolmannessa kokouksessa. Tästä lähtien on pyrittävä siihen, että kuomintangin politiikassa tapahtuisi lopullinen käänne. Tämän tarkoituksen saavuttamiseksi on meidän ja koko Kiinan kan-

san kehitettävä japanilaisvastaista ja demokraattista liikettä entistä laajemmaksi, mentävä vielä pidemmälle kuomintangin arvostelussa ja sen kannustamisessa eteenpäin, yhdistettävä sen riveissä olevat rauhan, demokratian ja Japanille tehtävän vastarinnan kannattajat, kannustettava horjuvia ja epäröiviä aktiiviseen toimintaan ja karkotettava japanilaisystävälliset ai-
nekset.

6. Nykyvaihe on uuden kauden toinen vaihe. Sekä ensimmäinen että toinen vaihe ovat siirtymisvaiheita yleiseen aseelliseen taisteluun japanilaisia anastajia vastaan. Kun ensimmäisen vaiheen tehtävänä oli pääasiassa taistelu rauhan puolesta omassa maassa, niin toisen vaiheen päätehtävä on taistelu kansanval-
lan puolesta. Tulee ymmärtää, että todella kestävän japanilaisvastaisen kansallisen yhteisrintaman luominen ei tietenkään ole mahdollinen ilman sisällisrauhaa, samoin kuin se ei ole mahdollinen myöskään ilman sisäistä demokratiaa. Tämän vuoksi taistelu demokratian puolesta on tässä kehitysvaiheessa pää-
rengas vallankumouksen tehtävien yhteisessä ketjussa. Ellemme tajua demokratian voimaansaattamisen koko tärkeyttä ja jos heikennämme taistelua demokratian puolesta, emme pysty luomaan todella kestävää japanilaisvastaista kansallista yhteis-
rintamaa.

Taistelu demokratian ja vapauden puolesta

7. Japanilaiset imperialistit valmistautuvat nykyisin voima-
peräisesti hyökkäykseen Kiinan tärkeimmille alueille.

Ollen yhteisymmärryksessä Hitlerin ja Mussolinin kanssa, jotka voima-
peräisesti valmistelevat rosvosotaa Lännessä, japanilaiset imperialistit ponnistavat tarkoin laatimiensa suunnitel-
mien mukaisesti voimansa luodakseen edellytykset Kiinan nu-
jertamiseen yhdellä iskulla: omissa maissaan sotilaalliset, po-
liittiset, taloudelliset ja ideologiset edellytykset, kansainväli-

sellä areenalla diplomaattiset edellytykset. Kiinassa he tukevat ja nostavat aseisiin japanilaisystävällisiä voimia. Niin sanotun »kiinalais-japanilaisen yhteistyön» propaganda ja tietty kohtuullisuus Japanin diplomaattisissa esiintymisissä ovat taktillisten näkökohtien sanelemia sen ajaessa hyökkäyspolitiikkaansa sodan edellä.

Hetki, jolloin Kiinan täytyy ratkaista kysymys olemassaolostaan, lähestyy. Sotaan anastajia vastaan, Kiinan pelastamiseksi tuholta on valmistauduttava hyvin reippaassa tahdissa. Me kannatamme juuri sellaista valmistautumista, me vastustamme loputtomien valmistelujen teoriaa, kotimaalle tuhoisaa siviili- ja sotilasvirkamiesten joutilasta ajanviettoa, mikä itse asiassa auttaa vihollista ja mistä on viipymättä tehtävä loppu.

8. Puolustustoimenpiteet poliittisella, sotilaallisella ja taloudellisella alalla, samoin valistuksen alalla, ovat välttämätön ehto kotimaan pelastamiseksi käytävän japanilaisvastaisen sodan valmistelulle, ja näiden toimenpiteiden suorittamisessa ei ole sallittava vähäisintäkään viivytystä. Poliittisella alalla on demokraattisten vapauksien valtaaminen juuri se pääehto, joka takaa voiton japanilaisia anastajia vastaan käytävässä sodassa. Japanilaisvastainen sota vaatii sisällisrauhaa ja koko maan yhtenäisyyttä, mutta jos meillä ei ole demokraattisia vapauksia, emme voi varmistaa saavuttamaamme sisällisrauhaa emmekä lujittaa sisäistä yhtenäisyyttä. Japanilaisvastainen sota vaatii kansan saattamista liikekannalle, mutta ilman demokraattisia vapauksia ei voida ajatellakaan sellaista liikekannallepanoa. Ilman kestävää sisällisrauhaa ja yhtenäisyyttä, ilman koko kansan liikekannallepanoa japanilaisvastainen sota voi päättyä yhtä surullisesti kuin Abessinian sota. Abessinia kärsi tappion pääasiassa siitä syystä, että siellä vallitsi feodaalinen järjestelmä: tämän vuoksi Abessinia ei voinut lujittaa sisäistä yhtenäisyyttä ja nostaa kansaa aktiiviseen taisteluun. Ilman demokratian voimaansaattamista Kiinassa on todella kestävä japa-

nilaisvastaisen kansallisen yhteisrintaman luominen ja tämän rintaman tehtävien suorittaminen mahdotonta.

9. Kiinan täytyy viipymättä ryhtyä toimeenpanemaan demokraattisia uudistuksia kahteen suuntaan.

Ensiksikin valtiollisen järjestelmän alalla: on korvattava yhden puolueen, kuomintangin, taantumuksellinen diktatuuri, yhden luokan diktatuuri kaikkien puolueiden ja kaikkien luokkien yhteistoimintaan rakentuvalla kansanvaltaisella järjestelmällä. Tässä on aloitettava siitä, että luovutaan epädemokraattisista menetelmistä Kansalliskokouksen vaaleissa ja koollekutsumisessa, suoritetaan demokraattiset vaalit ja turvataan Kansalliskokouksen työvapaus, laaditaan sen jälkeen todella kansanvaltainen perustuslaki, kutsutaan koolle todella demokraattinen parlamentti, valitaan todella demokraattinen hallitus ja noudatetaan todella demokraattista politiikkaa. Vain siten voidaan todenteolla lujittaa rauhaa maassa, tehdä loppu aseellisista yhteentörmäyksistä, lujittaa sisäistä eheyttä jotta koko maa nousisi yhtenä miehenä ulkoista vihollista vastaan. Voi käydä niinkin, että japanilaisten imperialistien hyökkäys alkaa aikaisemmin kuin me olemme saattaneet uudistuksemme päätökseen, ja tämän vuoksi meidän on toteutettava nämä uudistukset mahdollisimman nopeasti ja valmisteltava kaikki edellytykset niiden viemiseen päätökseen sodan kestäessä, jotta voimmme millä hetkellä tahansa lyödä takaisin japanilaisten hyökkäyksen ja saavuttaa lopullisen voiton sodassa. Koko Kiinan kansan ja eri puolueisiin ja ryhmiin kuuluvien isänmaanystävien on heitettävä pois aikaisemmin vallinnut välinpitämätön suhtautuminen Kansalliskokouksen ja perustuslain kysymyksiin ja keskitettävä kaikki voimansa konkreettiseen, maan puolustusta tarkoittavaan liikkeeseen Kansalliskokouksen ja perustuslain puolesta. Heidän pitää arvostella ankarasti vallassa olevaa kuomintangia, kannustaa sitä luopumaan yhden puolueen diktatuurista, yhden luokan diktatuurista ja täyttämään

kansan tahto. Tänä vuonna on muutamassa kuukaudessa nostettava koko maassa laaja demokraattinen liike, jonka lähimpänä tavoitteena on Kansalliskokouksen ja perustuslain täydellinen demokratisointi.

Toiseksi on taettava kansalle sanan-, kokoontumis- ja yhdistymisvapaus. Ilman näitä vapauksia ei voida toteuttaa poliittisen järjestelmän demokraattista uudistamista, ei voida mobilisoida kansaa japanilaisvastaiseen sotaan eikä saavuttaa voittoa kotimaan puolustuksessa eikä saada menetettyjä alueita takaisin. Lähimpien kuukausien kuluessa täytyy koko kansaa käsitävän demokraattisen liikkeen saada täytetyksi eräitä vähimmäisvaatimuksia tällä alalla, nimittäin: poliittisten vankien vapauttaminen, poliittisten puolueiden kiellon peruuttaminen jne. Valtiollisen järjestelmän demokraattinen uudistaminen ja kansalaisvapauksien turvaaminen ovat tärkeä osa japanilaisvastaisen kansallisen yhteisrintaman ohjelmasta ja samalla todella kestävä japanilaisvastaisen kansallisen yhteisrintaman luomisen välttämätön ehto.

10. Vihollisemme — japanilaiset imperialistit, kiinalaiset peturit, japanilaisystävälliset ainekset ja trotskilaiset — tekevät kaikkensa ajaakseen karille jokaisen meidän toimenpiteemme, joka tarkoittaa rauhanomaista yhdistymistä, demokraattisten vapauksien voimaansaattamista ja vastarintaa japanilaisille anastajille. Aikaisemmin, jolloin taistelimme kaikin voimin rauhan ja yhtenäisyyden puolesta, he provosoivat kaikin tavoin kansalaissotaa ja hajaannusta kotimaassa. Nyt ja lähitulevaisuudessa, jolloin me taistelemme ja tulemme taistelemaan demokraattisten vapauksien puolesta, he tulevat epäilemättä jatkamaan myyräntyötään: heidän päätarkoituksensa on estää japanilaisvastaisen isänmaallisen sodan tehtävien täyttäminen ja toteuttaa Kiinan orjuuttamiseen tähtäävät hyökkäyssuunnitelmansa. Taistelllessamme edelleen demokraattisten vapauksien valtaamisen puolesta meidän on, samalla kun harjoitamme

tarmokasta propaganda- ja agitaatiotyötä takapajuksen väestönsan ja kovapäisten kuomintangilaisten keskuudessa ja arvostelemme näitä, paljastettava pohjiaan myöten japanilaisten imperialistien ja heidän uskollisten kahlekoiriensa — japanilaisystävällisten ainesten ja trotskilaiden — vehkeilyt, joilla he auttavat Japanin Kiinassa suorittamaa hyökkäystä, ja käyvä heitä vastaan leppymätöntä taistelua.

11. Sisällisrauhan aikaansaamiseksi, japanilaisvastaisen sodan käymiseksi ja japanilaisvastaisen kansallisen yhteisrintaman luomiseksi Kiinan Kommunistinen puolue otti kuomintangin Toimeenpanevan Keskuskomitean kolmannelle kokoukselle lähettämässään sähkeessä itselleen seuraavat neljä sitoumusta: a) muuttaa Kiinan Kommunistisen puolueen johtaman, Šensin, Kansun ja Ningsian maakunnissa olevan vallankumouksellisen tukikohdan hallituksen nimi Kiinan tasavallan Erikoisalueen hallitukseksi ja Punaisen armeijan nimi Kansallisvallankumoukselliseksi armeijaksi, asettaen ne Nankingissa olevan keskushallituksen ja Sotilaskomitean johdon alaiseiksi, b) saattaa Erikoisalueella voimaan johdonmukaisesti demokraattinen valtajärjestelmä, c) luopua kuomintangin vallan väkivaltaiseen kukistamiseen tähtäävästä politiikasta ja d) lopettaa tilanherrojen maiden pakkoluovutus. Nämä sitoumukset olivat välttämättömiä ja hyväksyttäviä. Ainoastaan sillä tavoin voitiin menetellä ulkoisten ja sisäisten ristiriitojen poliittisen painavuuden muuttuessa, kun oli saatava aikaan muutos siihen asiintilaan, että maassa oli vastakkain kaksi valtiovaltaa, ja siten yhdistyttävä yhteistä taistelua varten vihollista vastaan. Ne olivat myönnytyksiä, jotka tehtiin tietyn periaatteen toteuttamisen nimessä ja tietyillä ehdoilla, sitä varten, että niiden vastikkeeksi saadaan maahan rauha ja demokratia, joita koko kansa tarvitsee käydäkseen japanilaisvastaista sotaa. Mutta näillä myönnytyksillä on rajansa: kommunistinen puolue johtaa edelleenkin Erikoisaluetta ja Punaista armeijaa, säilyt-

täen suhteissaan kuomintangiin riippumattomuutensa ja arvostelunvapautensa. Sellaisia ovat näiden myönnytysten rajat eikä näitä rajoja ole lupa ylittää. Myönnytyksiä tekee kumpikin puolue: kuomintang luopuu kansalaissodan ja diktatuurin politiikasta sekä viholliselle tehtävän vastarinnan hylkäämisestä. Kommunistinen puolue luopuu oman poliittisen valtansa asettamisesta kuomintangin valtaa vastaan. Omien myönnytystemme hinnalla me hankimme myönnytyksiä kuomintangilta ja saamme aikaan yhteistyön uudistumisen taistelussa kotimaan pelastamiseksi vihollishyökkäykseltä.

Jos tätä nimitettäisiin kommunistisen puolueen antautumiseksi, niin se olisi a-quismia¹⁵ ja ilkeämielistä parjausta.

12. Yhtyykö kommunistinen puolue kansan kolmeen periaatteeseen¹⁶? Vastaamme: yhtyy! Kansan kolme periaatetta ovat julistamishetkestään lähtien kokeneet useita historiallisia muutoksia. Sun Jat-senin vallankumoukselliset kansan kolme periaatetta valloittivat kansan luottamuksen sen vuoksi, että Sun Jat-sen toteutti niitä johdonmukaisesti käytännössä yhteistyössä kommunistisen puolueen kanssa ja niistä tuli vallankumouksen voitokas lippu vuosina 1924—1927. Mutta kuomintangin vuonna 1927 aloittama kommunistisen puolueen ajojahti (ns. puolueen puhdistus¹⁷ ja sota kommunisteja vastaan), siirtyminen kansan kolmelle periaatteelle täysin vastakkaiseen politiikkaan johtivat vallankumouksen tappioon ja saattoivat kansakunnan suoraan perikadon partaalle, minkä johdosta kansa menetti luottamuksensa näihin kansan kolmeen periaatteeseen. Nyt, kärkevän kansallisen kriisin puhjettua, kuomintang ei voi enää hallita niinkuin se hallitsi ennen, ja koko Kiinan kansa ja kuomintangin isänmaalliset ainekset vaativat jälleen voimakkaasti kahden puolueen yhteistyötä. Tämän vuoksi kansan kolmen periaatteen aidon hengen uudestisyntyminen, molempien puolueiden yhteistyön uudistaminen näiden periaatteiden pohjalla (ulkopolitiikassa kansallismielisyys, ts. taistelu riippumat-

tomuuden ja vapautuksen puolesta ja sisäpolitiikassa kansanvalta, ts. demokratian ja kansalaisvapauksien voimaansaattaminen, sekä kansan menestys, ts. kansan onnen ja hyvinvoinnin turvaaminen) sekä kansan johtaminen näiden kolmen periaatteen järkkymättömään toteuttamiseen vastaa täydellisesti Kiinan vallankumouksen historiallisia vaatimuksia, minkä täytyy olla aivan selvää jokaiselle kommunistille.

Kommunistit eivät suinkaan luovu sosialistisista ja kommunistisista ihanteistaan. Kuljettuaan tämän porvarillis-demokraattisen vallankumouksen vaiheen läpi he tulevat sosialistiseen ja kommunistiseen vaiheeseen. Kiinan Kommunistisella puolueella on oma poliittinen ja taloudellinen ohjelmansa. Sen enimmäisohjelma on sosialismi ja kommunismi, mikä ei ole samaa kuin kansan kolme periaatetta. Demokraattisenkin vallankumouksen kaudella sen ohjelma menee pidemmälle kuin minkään muun puolueen ohjelma Kiinassa, mutta pääpiirteissään se ei ole ristiriidassa kuomintangin 1. edustajakokouksessa julistetun kansan kolmen periaatteen ohjelman kanssa. Tämän vuoksi me emme suinkaan luovu kansan kolmesta periaatteesta, vaan haluamme päinvastoin lujasti ja päättävästi saattaa ne voimaan ja vaadimme, että kuomintang saattaisi ne voimaan yhdessä meidän kanssamme; me kehoitamme koko Kiinan kansaa toteuttamaan niitä. Olemme sitä mieltä, että kommunistisen puolueen, kuomintangin ja koko Kiinan kansan täytyy yksimielisesti nousta taisteluun näiden kolmen suuren päämäärän — kansallisen riippumattomuuden, kansanvallan ja demokraattisten vapauksien sekä kansan onnen puolesta.

13. Oliko meidän aikaisempi kehoituksemme työläisten ja talonpoikien demokraattisen tasavallan muodostamiseen virhe? Ei se ollut virhe, koska porvaristo, varsinkin suurporvaristo oli luopunut vallankumouksesta ja oli muuttunut kansan viholliseksi lyöttäytyttyään imperialistien ja feodaalisten voimien puolelle. Vallankumouksen käyttövoimiksi jäivät ainoastaan

proletariaatti, talonpoikaisto ja kaupunkien pikkuporvaristo. Vallankumouksellisena puolueena oli pysynyt vain kommunistinen puolue ja vallankumouksen järjestäjän tehtävä tuli ainoan Kiinassa olleen vallankumouksellisen puolueen — meidän kommunistisen puolueemme — osalle. Vain kommunistinen puolue piti edelleenkin korkealla vallankumouksen lippua, säilytti vallankumouksellisia perinteitä, esitti työläisten ja talonpoikien demokraattisen tasavallan tunnusta ja kävi monia vuosia vaikeata taistelua tämän tunnuksen toteuttamisen puolesta. Työläisten ja talonpoikien demokraattisen tasavallan tunnus ei sodi porvarillis-demokraattisen tasavallan tehtäviä vastaan, vaan merkitsee päinvastoin juuri näiden tehtävien johdonmukaista toteuttamista. Poliitikassa, jota me noudatamme tämän taistelun kestäessä, ei ole mitään mikä ei vastaisi näitä tehtäviä. Poliitikassamme, johon sisältyi myös tilanherrojen maiden pakkoluovutus ja kahdeksantuntisen työpäivän voimaansaattaminen, me emme suinkaan menneet kapitalistisen yksityisomistuksen järjestelmän puitteiden ulkopuolelle emmekä toteuttaneet sosialismia.

Millainen on uudemokraattisen tasavallan luokkakokoonpano? Proletariaatti, talonpoikaisto, kaupunkien pikkuporvaristo, porvaristo ja kaikki ne, jotka omaksuvat kansallisen ja demokraattisen vallankumouksen ajatuksen. Sellainen tasavalta on kaikkien näiden luokkien liitto kansallisessa ja demokraattisessa vallankumouksessa. Tämän liiton erikoisuus on siinä, että nyt siihen kuuluu porvaristo; koska sen osallistuminen vastarintaan Japanille on nykytilanteessa tullut jälleen mahdolliseksi, ei työväenluokan puolue saa torjua porvariston osallistumista, sen on päinvastoin vedettävä porvaristo mukaan ja herätettävä henkiin liitto sen kanssa yhteistä taistelua varten Kiinan vallankumouksen kehittämiseksi. Jotta sisäiset aseelliset yhteen-törmäykset maassa saataisiin loppumaan, suostuu kommunistinen puolue lopettamaan tilanherrojen maiden pakkoluovutus-

politiikan ja on valmis ratkaisemaan maakysymyksen lainsäädäntöteitse tai muilla vastaavilla keinoilla uusdemokraattisen tasavallan rakennustyön prosessissa. Mutta ennen kaikkea on ratkaistava kysymys siitä, kenelle kiinalainen maa kuuluu — japanilaisille vai kiinalaisille. Kun talonpoikien esille nostama maakysymys ratkaistaan yhteistä tehtäväämme, Kiinan puolustamista, silmällä pitäen, niin siirtyminen pakkoluovutusmenetelmistä uusiin, tilannetta vastaaviin menetelmiin tulee aivan välttämättömäksi.

Työläisten ja talonpoikien demokraattisen tasavallan tunnuksen esittäminen oli oikein menneisyydessä ja sen poistaminen käytännöstä on oikein nyt.

14. Jotta voitaisiin muodostaa Kansallinen yhteisrintama yksimielistä taistelua varten vihollista vastaan, on ratkaistava oikein eräät oman maan ristiriidat, lähtien siitä, että on edistettävä japanilaisvastaisen kansallisen yhteisrintaman lujittamista ja laajentamista, eikä suinkaan sen heikentämistä ja kaventamista. Demokraattisen vallankumouksen vaiheessa ei voida välttää ristiriitoja eikä taistelua omassa maassa luokkien, puolueiden ja ryhmien eikä myöskään poliittisten liittoutumien välillä, mutta voidaan ja täytyy lopettaa kaikenlainen taistelu, joka haittaa voimien yhteenliittämistä Japanille tehtävään vastarintaan (kansalaissota, puolueiden välinen vihollisuus, maan jakaminen toisistaan eristettyihin alueisiin, toisaalta feodaalinen poliittinen ja taloudellinen sorto ja toisaalta kapinoiden ja liiallisten taloudellisten vaatimusten politiikka, joka ei vastaa voimien yhteenliittämistä Japanille tehtävää vastarintaa varten jne.), ja säilyttää ne taistelumuodot, jotka edistävät voimien yhteenliittämistä Japanille tehtävää vastarintaa varten (arvos- telun vapaus, puolueiden itsenäisyyden vaatimus, kansan valtiollisten ja taloudellisten elinehtojen parantamisvaatimus jne.).

15. Japanilaisvastaisen kansallisen yhteisrintaman ja yhte- näisen demokraattisen tasavallan puolesta käytävän taistelun

yleisiä tehtäviä vastaavasti nousee Punaiselle armeijalle ja japanilaisvastaisille tukialueille seuraavia tehtäviä: a) Punaisen armeijan täytyy vastata japanilaisvastaisen taistelun edellytyksiä, ja tätä varten on Punainen armeija järjestettävä viipymättä Kansallis-vallankumoukselliseksi armeijaksi, on entistä enemmän kohotettava sen sotilaallista, poliittista ja sivistystasoa, jotta siitä voitaisiin luoda joukkoyhdistelmiä, jotka näyttäisivät esimerkkiä japanilaisvastaisessa sodassa, b) tukialueet on muutettava koko tasavallan osaksi, niissä on saatettava voimaan uusia olosuhteita vastaava demokraattinen järjestelmä, järjestettävä uudella tavalla yleisen turvallisuuden joukot, tehtävä loppu kansallisista pettureista ja sekasorron lietsojista, tehtävä näistä tukikohdista alueita, jotka näyttäisivät esimerkiksi taistelussa japanilaisia anastajia vastaan ja demokraattisessa järjestelytyössä, c) on suoritettava näillä alueilla välttämätöntä taloudellista rakennustyötä, parannettava väestön elinehtoja sekä d) suoritettava siellä välttämätöntä sivistystyötä.

Vastuumme johdosta

16. Kiinan porvaristo, joka pystyy tiettyssä historiallisessa tilanteessa osallistumaan taisteluun imperialismia ja feodaalista järjestelmää vastaan, saattaa toisenlaisessa historiallisessa tilanteessa taloudellisen ja poliittisen heikkoutensa johdosta horjua ja lähteä petoksen tielle. Kiinan historia todistaa tämän lainmukaisuuden. Siitä syystä voidaan imperialismi- ja feodalisminvastaisen porvarillis-demokraattisen vallankumouksen tehtävät toteuttaa Kiinassa vain siinä tapauksessa, että niin kuin historian kulku määrää, johdossa ei ole porvaristo, vaan proletariaatti. Ainoastaan jos proletariaatti osoittaa todellista lujuuutta ja johdonmukaisuutta demokraattisen vallankumouksen suorittamisessa, voidaan voittaa porvaristolle ominainen

epävakaisuus ja epäjohdonmukaisuus ja estää vallankumouksen päätyminen keskenmenoon. Onko toimittava niin, että proletariaatti lähtee porvariston jäljessä, vaiko niin, että porvaristo lähtee proletariaatin jäljessä? Kiinan vallankumouksen lopputulos riippuu siitä, kumpi sitä johtaa. Vuosien 1924—1927 kokemus osoitti, kuinka menestyksellisesti vallankumous kehittyi, kun porvaristo kulki proletariaatin poliittisen johdon alaisena ja millaisen tappion vallankumous kärsi, kun proletariaatti (siitä kantaa kommunistinen puolue vastuun) laahusti poliittisesti porvariston jäljessä¹⁸. Ei saa sallia, että historia toistuu.

Nykytilanteessa ei ilman proletariaatin ja sen poliittisen puolueen johtoa voida luoda japanilaisvastaista kansallista yhteisrintamaa, ei voida ratkaista sisällisrauhaa, demokratiaa eikä hyökkääjän torjumista koskevia kysymyksiä, ei pystytä menestyksellisesti luomaan yhtenäistä demokraattista tasavaltaa. Kuomintangin edustama kiinalainen porvaristo on tänään vielä hyvin passiivinen ja vanhoillinen. Tämä näkyy siitä, kuinka pitkän aikaa se epäröi yhtyä luomaan japanilaisvastaista kansallista yhteisrintamaa, jonka aloitteentekijänä kommunistinen puolue on. Tämä seikka asettaa proletariaatille ja sen puolueelle vieläkin suuremman vastuun poliittisesta johdosta. On toimittava japanilaisia anastajia vastaan isänmaan pelastamiseksi käytävän sodan pääesikuntana — se on kommunistisen puolueen pyhä velvollisuus, josta se ei saa eikä voi kieltäytyä.

17. Millä tavoin proletariaatti toteuttaa puolueensa kautta maan kaikkien vallankumouksellisten luokkien poliittisen johtamisen?

Ensiksi. Esitetään historiallisen kehityksen kulkua vastaava poliittinen päätunnus ja sen toteuttamiseksi jokaisessa kehitysvaiheessa ja jokaisen tärkeän tapahtuman yhteydessä toimintatunnuksia. Niinpä olemme esittäneet »japanilaisvastaisen kansallisen yhteisrintaman» ja »yhtenäisen demokraattisen tasa-

vallan» päätunnukset ja niiden täydennykseksi »kansalaissodan lopettamisen», »demokratian valloittamisen», »hyökkääjän takaisinlyömisen» tunnuksia, ja nämä tunnukset ovat tulleet koko kansan yksimielisen toiminnan konkreettiseksi tavoitteeksi. Ilman sellaista konkreettista tavoitetta ei poliittisesta johtamisesta voi olla puhuttakaan.

Toiseksi. Kun koko maa tulee tätä konkreettista tavoitetta vastaavasti liikkeeseen, täytyy proletariaatin ja varsinkin sen etujoukon, kommunistisen puolueen, osoittaa rajatonta toime-liaisuutta ja alttiutta, näyttää esimerkkiä taistelussa tämän konkreettisen tavoitteen toteuttamisen puolesta käytävässä taistelussa. Taistelussa japanilaisvastaisen kansallisen yhteisrin-taman ja demokraattisen tasavallan kaikkien tehtävien ratkai-semisen puolesta on kommunistien osoitettava mahdollisimman suurta kaukonäköisyyttä, mitä suurinta uhrautuvuutta, lujuu-ta ja kykyä perehtyä tarkoin tilanteeseen, nojata kansan enem-istöön ja voittaa kansanjoukkojen kannatus.

Kolmanneksi. Asetettua poliittista tavoitetta unohtamatta on järjestettävä asianmukaiset suhteet liittolaisiin, kehitettävä ja vahvistettava liittoa niiden kanssa.

Neljänneksi. On huolehdittava kommunistisen puolueen rivien kasvusta, sen aatteellisesta yhtenäisyydestä ja tiukasta kurista. Kommunistisen puolueen poliittinen johto koko kansaan nähden toteutetaan täyttämällä kaikki edellä luetellut ehdot. Nämä ehdot ovat perusta, joka tekee mahdolliseksi poliittisen johtomme, ne ovat takeena siitä, että vallankumous päättyy voittoon eikä kukistu liittolaistemme horjuvuuden uhrina.

18. Kun sisällisrauha on saavutettu ja kahden puolueen yh-teistyö saatu aikaan, täytyy muuttua taistelun muotojen, jär-jestömuotojen ja työmetodien, joita sovelsimme aikaisemmin, jolloin oli olemassa kaksi toisiaan vastassa olevaa poliittista valtaa. Nämä muutokset ovat pääasiassa siirtymistä aseellisista taistelumuodoista rauhallisiin, illegaalisista legaalisiin. Sellai-

sen käänteeseen suorittaminen ei ole helppoa, sitä on opeteltava. Työntekijäin jatkokoulutus tulee erääksi päätehtävistämme.

19. Hyvin monet toverit esittävät kysymyksen demokraattisen tasavallan luonteesta ja sen kehityksen näköaloista. Tähän me vastaamme: luokkaluonteeltaan se on kaikkien vallankumouksellisten luokkien liitto, mutta tulevaisuudessa se voi lähteä sosialismia kohden. Meidän demokraattinen tasavaltamme syntyy japanilaisvastaisen kansallisen sodan tehtäviä täytettäessä, se syntyy proletariaatin johdolla, uudessa kansainvälisessä tilanteessa (sosialismin voitto Neuvostoliitossa, uuden kauden esivaihe maailmanvallankumouksen kehityksessä). Vaikka se sosiaalisten ja taloudellisten olosuhteiden vuoksi pysyykin porvarillis-demokraattisena valtiona luonteeltaan, niin konkreettisten poliittisten olosuhteiden vuoksi siitä täytyy tulla valtio, joka perustuu työläisten, talonpoikien, pikkuporvariston ja porvariston liittoon — tässä se eroaa tavallisesta porvarillisesta tasavallasta. Samasta syystä, vaikka se tulevaisuudessa kulkeekin kapitalistista tietä, on samalla kuitenkin mahdollisuus sen siirtymiseen sosialistiselle tielle, ja proletariaatin puolueen on kaikin voimin taisteltava tämän toisen tien puolesta.

20. Välttämätön ehto puoluetta odottavien tehtävien täyttämiseksi on taistelu karsinoitumista, seikkailuhenkeä ja joukkojen jäljessä laahustamista vastaan. Puolueemme joukkotyössä on varhaisista ajoista saakka esiintynyt taipumusta ahtaaseen itseensä sulkeutumiseen, kerskailevaan lahkolaisuuteen ja seikkailuhenkeen. Nämä vahingolliset taipumukset häiritsevät puoluetta sen luodessa japanilaisvastaista kansallista yhteisrintamaa ja haittaavat kansan enemmistön valloittamisessa. Niistä on päästävä kokonaan irti jokaisella konkreettisella työmme alalla. Me vaadimme, että on nojattava enemmistöön ja toimittava koko tilanne huomioon ottaen. Emme voi sallia henkiinherätettävän Tšen Tu-hsiun perässä laahustamispolitiikkaa, joka oli porvarillisen reformismin heijastelua proletariaatin riveissä. Jos

loitotaan puolueen periaatteelliselta kannalta, jos peitellään sen poliittisia kasvoja, jos uhrataan työläisten ja talonpoikien edut porvarilliselle reformismille, niin se merkitsee vallankumouksen johtamista väistämättömään tappioon. Me vaadimme lujan vallankumouksellisen politiikan toteuttamista, porvarillis-demokraattisen vallankumouksen viemistä täydelliseen voittoon. Kaikkien edellä mainittujen vahingollisten taipumusten voittamiseksi on aivan välttämätöntä kohottaa puolueessamme marxilais-leniniläisen teoreettisen koulutuksen tasoa, sillä vain marxilais-leniniläinen teoria on se kompassi, joka näyttää Kiinan vallankumoukselle tien voittoon.

Huomautuksia

¹ Vuoden 1935 tapahtumat pohjois-Kiinassa liittyvät japanilaisten anastajien toimeenpanemaan pohjois-Kiinan miehitykseen ja Tšiang Kai-šekin johtaman kuomintang-hallituksen häpeälliseen luopumiseen Kiinan oikeuksista. Toukokuussa 1935 japanilaiset anastajat esittivät kuomintangin hallitukselle vaatimuksen oman valtansa pystyttämiseksi pohjois-Kiinaan. Kesäkuussa kuomintang-hallitus myöntyi tähän vaatimukseen solmien japanilaisten kanssa ns. Ho Jing-tšin — Umetsu sopimuksen, jonka allekirjoittivat kuomintang-hallituksen pohjois-Kiinassa ollut edustaja Ho Jing-tšin ja japanilaisten miehitysjoukkojen ylipäällikkö Jošitsiro Umetsu. Tällä sopimuksella Kiina menetti huomattavan osan suvereenisista oikeuksistaan Hopein ja Tšaharin maakunnissa. Saman vuoden lokakuussa japanilaisten anastajien yllyttämät kansalliset petturit järjestivät mellakan Sianghon piirikunnassa (Hopein maakunta) ja heidän onnistui vallata piirikuntakeskus. Marraskuussa 1935 kotimaan petturit järjestivät japanilaisten miehittäjien käskystä ns. liikkeen pohjois-Kiinan viiden maakunnan autonomian puolesta ja perustivat Hopein maakunnan itäosaan nukkehallituksen nimellä »kommunisminvastainen autonominen hallitus». Kuomintang-hallituksen ohjeiden mukaisesti Sung Tše-juan ja eräät toiset muodostivat »Hopein — Tšaharin poliittisen neuvoston» tyydyttääkseen japanilaisten anastajien vaatimuksen »erikoistyyppisen vallan» voimaansaattamisesta pohjois-Kiinassa.

² Tarkoitetaan elokuun 1 p:nä 1935 ilmestynyttä Kiinan Kommunistisen puolueen julistusta, jossa sanotaan mm.:

»Nykyhetkellä, jolloin kotimaatamme uhkaa orjuutus ja perikato koko kansakuntaamme, Kiinan Kommunistinen puolue vetoaa vielä kerran kaikkiin maanmiehimme seuraavalla kehoituksella:

Kaikkien poliittisten puolueiden ja ryhmien, niiden menneistä ja nykyisistä poliittisista vakaumuksista ja eduista riippumatta, kaikkien maanmiestemme, kuulukootpa he mihin väestökerroksiin tahansa, niin erilaiset kuin heidän katsomuksensa ja tavoitteensa lienevätkin, kaikkien sotaväkyhdistelmien, riippumatta siitä, ovatko ne olleet tai ovatko nyt sotatoimissa keskenään, — kaikkien on todenteolla omaksuttava se oivallus, että 'kotona veljekset riitelevät keskenään, mutta vierasta loukkaa' vastaan esiintyvät yhdessä', ts. on ennen kaikkea lopetettava kansalaissota jotta voitaisiin mobilisoida kaikki voimat (ihmisreservit, aineelliset voimavarat ja rahavarat sekä asevoimat) pyhään vastarintaan Japania vastaan ja kotimaan pelastamiseksi. Kommunistinen puolue selittää jälleen kaikella vakavuudella, että jos kuomintangin joukot vain lopettavat hyökkäystoimet Punaista armeijaa vastaan, jos jokin joukko-osasto tulee mukaan japanilaisvastaaiseen sotaan, niin Punainen armeija lopettaa heti kaikenlaiset vihollisuudet ja tulee päinvastoin yksimielisin ponnistuksin taistelemaan sen kanssa käsi kädessä kotimaan pelastamisen puolesta, riippumatta siitä, onko niiden välillä ollut aikaisemmin tai onko nyt vihollisuutta tai vihamielisyyttä, ja riippumatta siitä, onko tuon joukko-osaston ja Punaisen armeijan välillä jonkinlaisia erimielisyyksiä sisäpolitiikan kysymyksistä.

. . . Kommunistinen puolue on valmis tekemään aloitteen sellaisen kansallisen puolustuksen hallituksen perustamiseksi. Puolue lausuu olevansa valmis ryhtymään heti neuvotteluihin kansallisen puolustuksen hallituksen muodostamisesta kaikkien poliittisten puolueiden, ryhmien ja järjestöjen (ammattiliittojen, talonpoikašliittojen, ylioppilasliittojen, kaupakamarien, valistusseurojen, lehtimiesyhdistyksen, opettajayhdistyksen, osakuntien, Tšikungtangin *, Kansallisen aseellisen itsepuolustuksen seuran, japanilaisvastaisten liittojen, isänmaanpelastamisyhdistysten jne. jne.) kanssa, tunnettujen tiedemiesten, poliitikkojen ja hallintoelinten kanssa, jotka haluavat osallistua Japanille tehtävään vastarintaan ja isänmaan pelastamiseen. Näiden neuvottelujen tuloksena muodostetusta kansallisen puolustuksen hallituksesta täytyy tulla väliaikainen johtava elin, joka asettaa tavoitteekseen isänmaan pelastamisen tuholta. Sellaisen hallituksen tulee ryhtyä toimenpiteisiin todellisen edustuselimen muodostamiseksi, joka ilmaisee kaikkien maanmiestemme tahtoa (tämä merkitsee demokraattisesti valittuja edustajia, joiden valitsemiseen osallistuvat työläiset, talonpojat, sotilaat, valtion toimihenkilöt, kauppiat, sivistyneistö, kaikki puolueet, ryhmät ja järjestöt, jotka pyrkivät lyömään takaisin Japanin hyökkäyksen ja pelastamaan isänmaan, samoin myös ulkomailla olevat kiinalaiset emigrantit ja kaikki Kiinassa asuvat kansallisuudet), käsittelemään konkreettisesti kaikkia kysymyksiä, jotka liittyvät Japania vastaan käytävään taisteluun ja isänmaan pelastamiseen. Kommunistinen puolue antaa täyden kannatuksensa sellaisen koko kansaa edusta-

* Eräs ulkomailla oleva kiinalaisten järjestö.

van elimen koollekutsumiselle ja tulee vastaansanomatta täyttämään kaikki sen päätökset.

... Yhtyneeseen japanilaisvastaiseen armeijaan tulee liittyä kaikkien joukko-osastojen, jotka ilmaisevat haluavansa tehdä vastarintaa Japanille. Kansallisen puolustuksen hallituksen johdolla tullaan muodostamaan Yhtyneen japanilaisvastaisen armeijan yhtenäinen johto. Miten tämä johto muodostetaan — japanilaisvastaisen joukkoyhdistelmien komentajien ja sotamiesten valitsemista edustajista vaiko jollakin muulla tavalla — se määrätään kaikkien osapuolten edustajien ja koko kansan tahtoa vastaavasti. Punainen armeija liittyy varmasti ensimmäisenä tähän yhtyneeseen armeijaan täyttääkseen pyhän velvollisuutensa taistelussa japanilaisia anastajia vastaan, isänmaan pelastamiseksi. Jotta kansallisen puolustuksen hallitus voisi todenteolla täyttää suuren tehtävänsä maan puolustamisessa ja jotta Yhtynyt japanilaisvastainen armeija voisi todenteolla täyttää tehtävänsä taistelussa Japania vastaan, kommunistinen puolue kehoittaa kaikkia maanmiehiä uhraamaan kaiken: niitä, joilla on rahaa — rahaa, joilla on aseita — aseita, joilla on elintarvikkeita — elintarvikkeita, fyysillisesti voimakkaita — voimansa, erikoisalojen tuntijoita — tietonsa ja taitonsa, jotta saataisiin liikekannalle kaikki maanmiehet ja aseistetuiksi monimiljoonaiset kansanjoukot kaikilla meillä olevilla aseilla, sekä uusilla että vanhoilla.»

³ Tarkoitetaan »Päätöstä nykyisestä poliittisesta tilanteesta ja puolueen tehtävistä», jonka Kiinan Kommunistisen puolueen Keskuskomitean Poliittinen toimikunta hyväksyi joulukuun 25 p:nä 1935 Vajaopossa, Sënsin maakunnan pohjoisosassa. Tässä päätöksessä Poliittinen toimikunta eritteli yksityiskohtaisesti Kiinan kansainvälisessä asemassa ja kotimaan tilanteessa sekä luokkasuhteissa tapahtuneet muutokset ja määritteli puolueen politiikan. Tässä päätöksessä sanotaan:

»Nykyinen tilanne osoittaa, että Kiinan valtausta tarkoittavat japanilaisten imperialistien sotatoimet ovat järkyttäneet koko Kiinaa ja koko maailmaa. Kiinan poliittisella areenalla toimivien luokkien, yhteiskuntakerrosten, poliittisten puolueiden ja asevoimien väliset keskinäissuhteet ovat joko muuttuneet tai ovat muuttumassa. Kansallisen vallankumouksen rintama ja kansallisen vastavallankumouksen rintama ovat uudistumisprosessissa. Tämän johdosta tulee puolueen taktillisen linjan tähdätä koko maan ja koko kansakunnan vallankumouksellisten voimien mobilisointiin, yhdistämiseen ja järjestämiseen taisteluun tämänhetkistä päävihollista — japanilaista imperialismia ja kansallisten pettureiden päämiestä Tšiing Kai-šekia — vastaan. Kaikkien kansalaisten, kaikkien ryhmien, kaikkien aseellisten joukkojen ja kaikkien luokkien, jotka taistelevat japanilaista imperialismia ja isänmaan petturia Tšiing Kai-šekia vastaan, täytyy yhtyä, nousta pyhään kansallis-vallankumoukselliseen sotaan, karkottaa japanilaiset imperialistit Kiinasta, kukistaa japanilaisten imperialistien hännänkannattajien valta Kiinassa, saavuttaa Kiinan täydellinen kansallinen vapautuminen ja suojata sen riippumattomuus ja alueen koskemattomuus.

Vain hyvin laaja japanilaisvastainen kansallinen yhteisrintama (sekä alhaalta että ylhäältä) pystyy pääsemään voitolle japanilaisista imperialisteista ja heidän hännänkannattajastaan Tšiing Kai-šekistä.

Selvää on, että erilaiset ihmiset, erilaiset järjestöt, eri yhteiskuntaluokat ja -kerrokset sekä eri sotaväenosastot osallistuvat japanilaisvastaiseen kansalliseen vallankumoukseen kukin omista vaikuttimistaan ja omalta katsantokannaltaan lähtien. Jotkut tekevät sen säilyttääkseen entisen asemansa, toiset taistelevat tämän liikkeen johtamisesta, jottei se menisi heidän kannaltaan katsoen salittavien puitteiden yli, kolmannet taistelevat Kiinan täydellisen kansallisen vapautuksen puolesta. Juuri siksi, että jokainen lähtee omista vaikuttimistaan ja omalta katsantokannaltaan, tulevat jotkut taistelun alkaessa horjumaan ja pettämään, toiset voivat tulla puolitiessä passiivisiksi ja jättää taistelukentän, kolmannet tulevat taistelemaan loppuun saakka. Mutta meidän tehtävämme ei rajoitu vain kaikkien Japanille vastarintaa tekemään pystyvien voimien yhdistämiseen. Meidän on myös liitettävä yhteen kaikki mahdolliset liittolaiset taistelussa Japania vastaan. Tehtävä on myös siinä, että koko kansa antaisi kaiken mitä sillä on: kenellä on voimia, hän antakoon voimansa, kenellä on rahaa, hän uhratkoon rahansa, kenellä on aseita, hän antakoon aseita, kenellä on tietoja, hän antakoon tietonsa. Osallistukoon joka ainoa kiinalainen isänmaanystävä japanilaisvastaiseen rintamaan. Sellainen on puolueen poliittikan yleislinja kaikkialle ulottuvaan kansalliseen yhteisrintamaan nähden. Vain tämän linjan pohjalla me voimme saada liikkeelle kansan kaikki voimat taistelemaan koko kansamme vihollisia, japanilaisia imperialisteja ja isänmaan petturia Tšiing Kai-šekia vastaan.

Työväenluokka ja talonpoikaisto ovat entiseen tapaan Kiinan vallankumouksen pääasiallisia käyttövoimia, ja pikkuporvariston ja vallankumouksellisen sivistyneistön laajat joukot niiden luotettavimpia liittolaisia kansallisessa vallankumouksessa. Työläisten, talonpoikien ja pikkuporvariston kestävä liitto on perusvoima, joka voittaa japanilaisen imperialismiin sekä isänmaan petturit ja kavaltajat. Osa kansallista porvaristoa ja eräät militaristit, niin kielteisesti kuin he suhtautunevatkin agraarivallankumoukseen ja punaiseen valtaan, tuottavat hyötyä japanilaisvastaisen rintaman kehittymiselle, jos he ovat myötämielisiä taistelulle japanilaista imperialismia, isänmaan pettureita ja kavaltajia vastaan tai jos he noudattavat suopeaa puolueettomuutta tahi jos he vihdoin osallistuvat itse välittömästi tähän taisteluun. Tämä irroitaa heidät vastavallankumouksen leiristä ja lisää vallankumouksen voimia. Mainitun tavoitteen saavuttamiseksi puolueen on sovellettava vastaavia menetelmiä ja muotoja kaikkien näiden voimien vetämisessä japanilaisvastaisen rintaman puolelle. Eipä edes tilanherrojen ja comprador-porvaristonkaan leirissä ole täyttää yksimielisyyttä. Taistelu eri imperialistivaltojen välillä Kiinassa on johtanut keskenään kilpailevien, eri imperialistivaltojen etuja palvelevien kansallisten pettureiden koplakuntien muodostumiseen. Puolueen on käytettävä hyväkseen näiden koplakuntien välisiä ristiriitoja ja yhteentörmäyk-

siä ja tehtävä kaikki mahdollinen, jotta edes osa vastavallankumouksellisista voimista olisi väliaikaisesti esiintymättä aktiivisesti japanilaisvastaista rintamaa vastaan. Samansuuntaista politiikkaa on noudatettava kaikkiin imperialistivaltioihin nähden, Japania lukuunottamatta.

Mobilisoidessaan, liittäessään yhteen ja järjestäessään Kiinan kansaa taisteluun sen yhteistä vihollista vastaan puolueen tulee lujasti ja päättävästi taistella japanilaisvastaisen yhteisrintaman keskuudessa esiintyviä horjunnan, sopuun, antautumisen ja petturuuden taipumuksia vastaan. Jokainen, joka vahingoittaa japanilaista imperialismia vastaan suuntautuvaa Kiinan kansan liikettä, on isänmaan kavaltaja ja kansallinen petturi, ja kansan on häntä rangaistava. Kommunistisen puolueen tulee valloittaa johtoasema japanilaisvastaisessa rintamassa oikealla ja johdonmukaisella toiminnallaan, joka suuntautuu japanilaista imperialismia sekä kansan kavaltajia ja pettureita vastaan. Japanilaisvastainen liike puolestaan voi saavuttaa lopullisen voiton ainoastaan kommunistisen puolueen johdolla. On tyydytettävä vaatimukset, jotka liittyvät japanilaisvastaiseen liikkeeseen osallistuvien laajojen kansanjoukkojen perusetuihin (talonpoikien vaatimus maan saannista, työläisten, sotilaiden, maalaisköyhälistön ja sivistyneistön vaatimukset elin- ehtojen parantamisesta). Vain nämä vaatimukset toteuttamalla voidaan saada liikkeelle vieläkin laajemmat kansanjoukot taisteluun japanilaista imperialismia vastaan, voidaan tehdä japanilaisvastainen liike vankaksi ja varmistaa sen lopullinen voitto. Ja vain sitä tietä puolue voi valloittaa johtoaseman japanilaisvastaisessa sodassa».

Kts. myös kirjoitusta »Japanilaista imperialismia vastaan käytävän taistelun taktiikasta».

⁴ Toukokuun 5 p:nä 1936 Kiinan Punaisen armeijan päällystö lähetti Nankingin hallitukselle sähkeen, jossa vaadittiin sodan lopettamista ja rauhan solmimista voimien yhdistämiseksi taistelua vastaan Japania vastaan. Sähkeessä sanottiin:

»Nankingin kansallisen hallituksen sotilaskomitealle, kaikille meri-, maa- ja ilmavoimille, kaikille puolueille, ryhmille, järjestöille ja lehtien toimituksille, kaikille maanmiehimme, jotka eivät halua joutua siirtomaatorjuuden ikeeseen.

Ylitettyään Huangho-joen ja lähdettyään liikkeelle itää kohti Kiinan Punaisen kansanarmeijan etumaiset joukko-osastot, jotka oli perustettu Kiinan Punaisen armeijan Vallankumouksellisen sota-neuvoston päätöksellä taistelemaan japanilaisia vastaan, saavuttivat kaikkialla voittoja, jotka aiheuttivat lämmintä vastakaikua koko maassa. Mutta kun etumaiset joukko-osastot miehittivät Tatungin — Putšoun rautatien ja valmistuivat marssimaan Hopein maakuntaan ryhtyäkseen välittömiin sotatoimiin japanilaisia anastajia vastaan, Tšiing Kai-šek lähetti Šansin maakuntaan asevoimia yli 10 divisioonaa, joiden oli yhteistoiminnassa Jen Hsi-šanin joukkojen kanssa estettävä japanilaisia vastaan taisteluun lähteneen Punaisen armeijan eteneminen. Sitäpaitsi hän käski Tšang Hsue-liangin ja Jang Hu-tšengin joukkojen sekä Šansin maakunnan pohjois-

osassa olleiden joukko-osastojen tunkeutua Šensin maakunnan punaisille alueille ja häiritä Japania vastaan taisteluun lähteneiden joukkojemme selustaa. Voidakseen aloittaa välittömät sotatoimet japanilaisia vastaan olisi Kiinan Punaisen armeijan etumaisten joukko-osastojen oikeastaan pitänyt keskittyä ja tuhota Tšiing Kai-šekin joukot, jotka sulkiivat niiltä tien rintamalle. Mutta Punaisen armeijan Vallankumouksellinen sotaneuvosto tuli asiaa harkittuaan johtopäätökseen, että hetkellä, jolloin kotimaatamme uhkasi vaara, tuottaa aseellinen yhteenotto molempien puolien välillä, päättyyköön se miten tahansa, vahinkoa Kiinan puolustuskuntoisuudelle, mistä vain japanilaiset imperialistit hyötyvät. Sitäpaitsi Tšiing Kai-šekin ja Jen Hsi-šanin joukoissa on paljon isänmaanystäviä, jotka haluavat lopettaa kansalaissodan ja taistella yhdistynein voimin japanilaisia vastaan. Sitävastoin Tšiing Kai-šekin ja Jen Hsi-šanin käsky japanilaisia vastaan taisteluun lähteneen Punaisen armeijan tien katkaisemisesta sotii niiden isänmaanystävien omaatuntoa vastaan. Tämän kaiken huomioon ottaen Punaisen armeijan Vallankumouksellinen sotaneuvosto, säilyttääkseen maata puolustamaan pystyvät asevoimat, edistääkseen japanilaisvastaista sotaa ja noudattaakseen vaatimusta kansalaissodan lopettamisesta sekä vihdoin herättääkseen Tšiing Kai-šekin ja hänen isänmaallisesti ajattelevien sotureittensa tietoisuuden, Punaisen armeijan Šansin maakunnassa saavuttamista monista voitoista huolimatta veti japanilaisvastaiset etumaiset joukko-osastot takaisin Huanghjoen länsirannalle. Tämä toimenpide osoitti Nankingin hallitukselle, kaikille maamme meri-, maa- ja ilmavoimille sekä koko Kiinan kansalle meidän aikeittemme vilpittömyyden. Kansalaissodan lopettamiseksi ja japanilaisten anastajien hyökkäyksen torjumiseksi me olemme valmiit lopettamaan kuukauden kuluessa sotatoimet ja sopimaan rauhasta kaikkien japanilaisvastaista Punaista armeijaa vastaan taistelevien joukkojen kanssa. Punaisen armeijan vallankumouksellinen sotaneuvosto sanoo teille, herrat Nankingin hallituksen jäsenet, että nykyisessä erittäin kärjistyneessä tilanteessa, jolloin tuho uhkaa isänmaata ja kansaa, teidän olisi päättävästi tarkistettava kantanne, otettava oppia vanhasta sananparresta: 'Kotona veljekset riitelevät keskenään, mutta käyvät yhdessä vierasta loukkaajaa vastaan', lopetettava kansalaissota koko maassa ja ennen kaikkea Šensin, Kansun ja Šansin maakunnissa. Molempien puolien on lähetettävä edustajiaan sopimaan konkreettisista toimenpiteistä Japanin vastustamiseksi ja isänmaan pelastamiseksi. Se merkitsee suotuista tulosta teille itsellenne, hyvät herrat, mutta myös onnea koko kansakunnalle ja valtiolle. Ellette te tätä oivalla, vaan kuljette entiseen tapaan vääriä tietä, jos te petätte ja kavallatte isänmaan, niin teidän herruutenne romahtaa lopulta, kansa halveksii teitä ja teidät kukistetaan. Sanotaan: 'Ketä tuhannen ihmistä moittii, hän kuolee sairastumattakin', mutta: 'Jos teurastaja heittää pois veitsensä, niin hänestä tulee synnitön'. Me tahtoisimme teidän ajattelevan vakavasti tätä kaikkea. Punaisen Armeijan vallankumouksellinen sotaneuvosto vetoaa kaikkiin järjestöihin, puolueihin, ryhmiin ja kaikkiin kiinalaisiin, jotka eivät halua joutua

siirtomaorjuuden ikeeseen, kehoittaen heitä tukemaan vaatimustamme: kansalaissota on lopetettava, on sovittava rauhasta ja kaikkien nouseva yhtenä miehenä japanilaisia anastajia vastaan. Perustakaa kansalaissodan lopettamisen kannatuskomiteoita, lähettäkää edustajianne vaatimaan tulen lopettamista kansalaissotaa käyvien puolten välillä. Toiminnallanne te myötävaikutatte kaikkien näiden ehdotusten viipymättömään ja täydelliseen toteuttamiseen ja valotte niiden täytäntönpäano.»

⁵ Kts. 7. huomautusta kirjoitukseen »Lausunto Tšiing Kai-šekin lausunnon johdosta».

⁶ »Päätöksessä nykyisestä poliittisesta tilanteesta ja puolueen tehtävistä», joka hyväksyttiin Kiinan Kommunistisen puolueen Keskuskomitean Poliittisen toimikunnan istunnossa joulukuussa 1935, ja toveri Mao Tse-tungin alustuksessa »Japanilaista imperialismia vastaan käytävän taistelun taktiikasta» esitettiin kansantasavallan perustamisen tunnus. Myöhemmin puolue alkoi tilanteen vaatimusten mukaisesti noudattaa politiikkaa, joka pakotti Tšiing Kai-šekin käymään japanilaisvastaista sotaa, ja ottaen huomioon, että Tšiing Kai-šekin kopl ei voinut hyväksyä kansantasavallan tunnusta, puolue muutti tämän tunnuksen elokuussa 1936 kuomintangille lähettämässään kirjeessä demokraattisen tasavallan tunnukseksi. Pian tämän jälkeen esitti puolueen Keskuskomitea saman vuoden syyskuussa hyväksymässään päätöksessä konkreettisen selityksen demokraattisen tasavallan tunnuksesta. Vaikka nämä kaksi tunnusta muodoltaan eroavatkin toisistaan, niin oleellisesti ne merkitsevät samaa.

Seuraavassa esitetään kaksi otetta päätöksestä, jonka Kiinan Kommunistisen puolueen Keskuskomitea hyväksyi syyskuussa 1936 demokraattista tasavaltaa koskevasta kysymyksestä:

»Keskuskomitea on sitä mieltä, että nykyisessä tilanteessa on esitettävä demokraattisen tasavallan perustamisen tunnus, sillä se on paras tapa yhdistää kaikki japanilaisvastaiset voimat turvaamaan Kiinan alueen koskemattomuus ja torjumaan Kiinan kansakuntaa ja valtiota uhkaava tuhoutumisen vaara. Sitäpaitsi se on sopivin yhteisrintamatunnus, jonka laajojen kansanjoukkojen demokraattiset vaatimukset ovat synnyttäneet.

Demokraattinen tasavalta ulottaa demokratian laajemmalle alueelle kuin työläisten ja talonpoikien demokraattinen diktatuurijärjestelmä, joka vallitsee vain osassa Kiinan aluetta, ja se on paljoo edistyneisempi hallintojärjestelmä kuin yhden puolueen — kuomintangin — diktatuuri, joka on saatettu voimaan suurimmassa osassa maata. Tästä syystä demokraattinen tasavalta pystyy vieläkin menestyksellisemmin saamaan aikaan yleisen liikekannallepanon ja voiton japanilaisvastaisessa sodassa. Samalla demokraattinen tasavalta pystyy vetämään koko Kiinan mitä laajimmat kansanjoukot mukaan poliittiseen elämään ja kohottamaan niiden tietoisuuden ja järjestyneisyyden tasoa sekä antamaan liikkuma-ala sosialismin voiton puolesta taistelevan Kiinan proletariaatin ja sen johtajan, Kiinan Kommunistisen puolueen, vapaalle toiminnalle. Tämän vuoksi Kiinan Kommunistinen puolue ilmoittaa tukevansa ak-

tiivisesti liikettä demokraattisen tasavallan puolesta. Se ilmoittaa myös, että kun demokraattinen tasavalta muodostetaan koko Kiinassa ja kutsutaan koolle yleisillä vaaleilla valittu parlamentti, niin punaiset alueet liittyvät viipymättä tähän tasavaltaan sen osana. Punaisten alueiden väestö valitsee edustajansa parlamenttiin, ja näillä alueilla saatetaan voimaan samanlainen demokraattinen järjestelmä... »

»Keskuskomitea tähdentää, että vain kehittämällä edelleen Kiinan kansan liikettä japanilaista imperialismia vastaan ja isänmaan pelastamisen puolesta, vain laajentamalla kaikkien puolueiden, ryhmien, väestökerrosten ja kaikkien asevoimien japanilaisvastaista kansallista yhteisrintamaa, vain vahvistamalla Kiinan Kommunistisen puolueen johtavaa poliittista osuutta kansallisessa yhteisrintamassa, vain lujuuttamalla kaikin keinoin punaista valtaa ja Punaista armeijaa ja vain vastustamalla päättävästi kaikkea esiintymistä ja toimintaa, joka vahingoittaa Kiinan suvereenisuutta ja sen kansallista arvovaltaa tai heikentää kansallisen yhteisrintaman voimaa me voimme pakottaa Nankingin kuomintang-hallituksen lähtemään taisteluun Japania vastaan ja luoda edellytykset demokraattisen tasavallan toteuttamiselle. Sellaisen tasavallan toteuttaminen ei ole mahdollista ilman raskasta ja pitkälistä taistelua, ilman koko Kiinan kansan mobilisointia ja ilman vallankumouksen nousua. Demokraattisen tasavallan puolesta käytävän taistelun kuluessa tulee Kiinan Kommunistisen puolueen tehdä kaikkensa, jotta tämä tasavalta suorittaisi loppuun saakka porvarillis-demokraattisen vallankumouksen perustehtävät Kiinassa, aloittaen puolueemme 10 kohtaa käsittävän 'Japanille tehtävän vastarinnan ja isänmaan pelastamisen ohjelman' toteuttamisesta.»

7 Tämä sähkö lähetettiin helmikuun 10 pnä 1937. Se kuuluu seuraavasti:

»Kuomintangin Toimeenpanevan Keskuskomitean kolmannelle kokoukselle. Koko maa tervehti ilmielin Sianin tapahtumien rauhanomaista ratkaisua. Tästä hetkestä alkaen on olemassa reaalin mahdollisuus rauhan saavuttamiseen sekä voimien yhdistämiseen ulkoisen vihollisen takaisinlyömiseksi, ja se on todellinen onni valtiolle ja kansakunnalle. Tällä hetkellä, jolloin japanilaiset anastajat harjoittavat ilkeävaltaa, jolloin Kiinan kansan olemassaolokin on hiuskarvan varassa, meidän puolueemme toivoo kaikesta sydämestään, että teidän puolueenne Toimeenpanevan Keskuskomitean kokous hyväksyisi edellä luonnehditun suuntauksen pohjalla seuraavat kohdat valtakunnallisen politiikan tehtäviksi:

1. Kansalaissota on lopetettava kokonaan, maan kaikki voimat on yhdistettävä yksimieliseen vastarintaan ulkoiselle viholliselle.

2. Sanan-, kokoontumis- ja yhdistymisvapaus on taattava, kaikki poliittiset vangit vapautettava.

3. On kutsuttava koolle kaikkien puolueiden, ryhmien, kaikkien väestökerrosten ja kaikkien aseellisten voimien edustajien konferenssi ja sillä tavoin yhdistettävä kaikki kansakunnan parhaat voimat yhteiseen taisteluun kotimaan pelastamiseksi.

4. On suoritettava nopeasti loppuun kaikki japanilaisvastaisen sodan valmistelutyöt.

5. Kansan elineitoja on parannettava.

Jos puolueenne Toimeenpaneuvan Keskuskomitean kolmas kokous hyväksyy selvästi nämä kohdat valtakunnallisen politiikan tehtäväksi, niin meidän puolueemme on valmis, osoittaakseen vilpittömän halunsa yhdistymiseen ulkoista vihollista vastaan käytävän taistelun vuoksi, antamaan teidän kokouksellenne seuraavat taheet:

1. Lopettamaan kaikkialla maassa suuntautumisen aseelliseen kapinaan kansallisen hallituksen kukistamiseksi.

2. Muuttamaan työläisten ja talonpoikien demokraattisen hallituksen nimen Kiinan tasavallan Erikoisalueen hallitukseksi ja Punaisen armeijan nimen Kansallis-vallankumoukselliseksi armeijaksi, asettaen ne Nankingissa olevan keskushallituksen ja Sotilaskomitean johdon alaisuuteen.

3. Saattamaan koko Erikoisalueen hallituksen valvomalla alueella voimaan yleiseen äänioikeuteen perustuvan johdonmukaisesti kansanvaltaisen järjestelmän.

4. Luopumaan tilanherrojen maan pakkoluovuttamisesta ja noudattamaan päättävästi japanilaisvastaisen kansallisen yhteisrintaman yleistä ohjelmaa.»

⁸ Vuosi 1935 aloitti Kiinan kansan isänmaallisen liikkeen uuden nousun. Pekingin ylioppilaat panivat ensimmäisinä toimeen Kiinan Kommunistisen puolueen johdolla joulukuun 9 päivän isänmaallisen mielenosoituksen, esittäen tunnuksia: »Kansalaissota on lopetettava ja kaikkien noustava yhtenä miehenä ulkoista vihollista vastaan!», »Alas japanilainen imperialismi!» Tämä liike mursi aukon terrorijärjestelmään, jota kuomintangin hallitus oli liitossa japanilaisten anastajien kanssa kauan toteuttanut, ja se sai nopeasti koko Kiinan kansan kannatuksen. Sitä nimitettiin »joulukuun 9 päivän liikkeeksi». Tästä hetkestä alkaen tulivat aivan selvästi näkyviin maan luokkasuhteissa tapahtuneet muutokset. Kommunistisen puolueen julistamasta japanilaisvastaisesta kansallisesta yhteisrintamasta tuli se valtakunnallisen politiikan suuntaus, jota kaikki Kiinan isänmaanystävät alkoivat äänekkäästi vaatia, samalla kun Tšiing Kai-šekin hallituksen petospolitiikka joutui hyvin huonoon valoon kansan silmissä.

⁹ Marras- ja joulukuussa 1936 Šanghaiissa oli lakossa yli 45.000 26 japanilaisen ja kiinalaisen tekstiilitehtaan työläistä. Heitä tukeakseen julistivat kaikkien Tsingtaon japanilaisten tekstiilitehtaiden työläiset joulukuussa yleislakon. Šanghaiin työläiset saivat voiton: heille lisättiin marraskuusta alkaen palkkaa 5 %. Tehtaiden hallintoa kiellettiin mielivaltaisesti erottamasta, pieksemästä ja loukkaamasta työläisiä. Tsingtaon lakon kukistivat Japanin laivaston maihinnousujoukot.

¹⁰ Japanilaisten miehittäjien suorittama Šanhaikuanin solan valtaus, tunkeutuminen pohjois-Kiinaan v. 1933 ja varsinkin »Ho Jingtšinin — Umetsun sopimuksen» solmiminen v. 1935 merkitsivät, että japanilainen imperialismi oli antanut suoranaisen iskun eng-

lantilais-amerikkalaisen imperialismin etupyrkimyksille pohjois- ja keski-Kiinassa. Tästä syystä Englanti ja USA alkoivat muuttaa asennettaan Japaniin nähden ja vaikuttaa samansuuntaisesti Tšiang Kai-šekin hallituksen politiikkaan. Sianin tapahtumien aikana v. 1936 Englanti vaati, että Kiinan oli torjuttava japanilaisten vaatimukset, jotka loukkasivat Englannin etuja Kiinassa, antoipa se ymmärtää, että jos Tšiang Kai-šekin hallitus pystyy vielä hallitsemaan Kiinan kansaa, niin sen kannattaisi ryhtyä »tietynmuotoiseen liittoon kommunistien kanssa» voidakseen antaa iskun Japanin hyökkäyspolitiikalle.

¹¹ Kesäkuussa 1936 kuangsilaiset militaristit Li Tsung-šen ja Pai Tsung-hsi sekä kuangtungilainen militaristi Tšen Tši-tang nousivat yhdessä Tšiang Kai-šekia vastaan verhoten pyrkimyksiään tunnukset: »taistelu Japania vastaan ja kotimaan pelastaminen». Saman vuoden elokuussa Tšiang Kai-šekin onnistui hajottaa tämä ryhmittymä lupausten ym. toimenpiteiden avulla.

¹² Elokuussa 1936 japanilaiset joukot ja niiden kiinalaiset apurit alkoivat tunkeutua Suijuanin maakuntaan. Saman vuoden marraskuussa Suijuanin maakunnassa olleet kiinalaiset joukot tekivät niille vastarintaa. Koko Kiinan kansa aloitti avustuskamppailun Suijuanin rintaman hyväksi.

¹³ »Ho Jing-tšinin — Umetsun sopimuksen» solmimisen jälkeen v. 1935 Nankingissa ollut kuomintang-hallitus asettui Japaniin nähden verraten päättävän politiikan kannalle Kiinan kansan kasvavan japanilaisvastaisen liikkeen vaikutuksesta ja sen johdosta, että englantilais-amerikkalaiset imperialistit noudattivat Japaniin nähden suhteellisen ankaraa politiikkaa. Syyskuusta lokakuuhun 1936 käytyjen japanilais-kiinalaisten neuvottelujen kestäessä kuomintang-hallitus turvautui vitkutteluun; neuvottelut eivät johtaneet min-käänlaisiin tuloksiin ja ne katkaistiin.

¹⁴ Kysymys on kuomintangin Toimeenpanevan Keskuskomitean kokouksesta, joka pidettiin Nankingissa helmikuun 15 pnä 1937 Sianin tapahtumien rauhanomaisen ratkaisun jälkeen.

¹⁵ A-qu on päähenkilö suuren kiinalaisen kirjailijan Lu Hsinin kertomuksessa »A-quon totuudellinen elämäntarina». A-quon hahmosa Lu Hsin kuvasi ihmistä, joka on tottunut olemaan itseensä tyytyväinen kaikissa elämän vaiheissa, ihmistä, joka aina katsoo päässeensä voittajaksi, saaneensa »moraalisen voiton».

¹⁶ Tässä tapauksessa tarkoitetaan kansan kolmella periaatteella Sun Jat-senin esittämiä periaatteita ja ohjelmaa — kansallismieli-syyttä, kansanvaltaa ja kansan menestystä, eikä hänen maailmankatsomustaan, teoreettisten katsomustensa järjestelmää. Porvarillis-demokraattisen vallankumouksen vaiheessa kommunistit yhtyivät Sun Jat-senin ohjelman peruskohtiin ja olivat aikoinaan yhteistyössä hänen kanssaan. Mutta he eivät suinkaan yhdy hänen maailmankatsomukseensa, teoreettisten katsomustensa järjestelmään, hänen edustamansa porvariston ja pikkuporvariston katsomuksiin. Kiinan proletariaatin etujoukko, kommunistit, eroavat maailmankatsomukseltaan, teoreettisilta katsomuksiltaan kansallisuuskysymyksen ym. kysymysten alalla perinpohjin Sun Jat-senista.

¹⁷ Kun Sun Jat-sen oli järjestänyt kuomintangin uudelleen v. 1924, tuli siitä kaikkien luokkien vallankumouksellinen ryhmitty-mä. Siihen aikaan kommunistit liittyivät yksilöllisessä järjestykses-sä kuomintangiin. Kun kuomintang v. 1927 petti vallankumouksen, alkoivat kaikkialla Kiinassa kommunistivainot. Samalla vainottiin niitä monilukuisia vasemmisto-kuomintangilaisia, jotka todella kan-nattivat Sun Jat-senin kolmea uutta poliittista perusohjetta. Näitä vainoja kuomintang nimitti »puolueen puhdistuskamppailuksi». Sii-tä lähtien puolueesta tuli suurten tilanherrojen ja suurporvariston vastavallankumouksellinen puolue.

¹⁸ Tarkoitetaan asiaintilaa, joka muodostui vuoden 1927 alkupuol-liskolla Kiinan Kommunistisen puolueen Keskuskomitean opportu-nistisen johdon takia.